

[N. Chr. Christensen.]

heder, som vi måtte se på i udvalget både med hensyn til byrdefordelingen og med hensyn til de to skoleformer, der var omtalt i loven vedrørende handelsskoleundervisningen. Det viste sig at være i høj grad betimeligt. Da vi kom til at studere lovforslagets paragraffer nøjere, så vi, at det var bygget op på en forskelsbehandling af de privatejede skoler og de såkaldte selvejende institutioner, og at lovforslaget havde det klare sigte at bringe hele handelsungdommen over på de selvejende institutioner, til trods for at der af disse ikke findes mere end 3 eller 4 her i landet, medens de 171 skoler tilhører eller er skabt af handelsstandsforeningerne rundt om i landet og herinde i hovedstanden. Det er klart, at denne forskelsbehandling kunne vi ikke være tjent med. Der blev stillet mange spørgsmål til den højtærede minister, og ministeren besvarede disse spørgsmål således, at forholdet efterhånden blev ganske klart. Jeg vil også gerne her i dag give udtryk for, at vi er tilfredse med, at ministeren har vist imødekommenhed med hensyn til at ændre på lovforslagets principper.

Vi har jo haft besøg af mange af de organisationer, som har været direkte interesseret og impliceret i denne sag. Bl. a. gjorde jo Provinshandelskammeret opmærksom på, at handelens mindretalsindstilling i den betænkning, der dannede grundlaget for lovforslaget, var blevet fejlet til side. Den var der ikke blevet taget hensyn til. Nu viste det sig ved den forhandling, som vi fik i udvalget, at der blev taget hensyn til handelen, at tilskudsbestemmelserne og lånebestemmelserne — jeg skal ikke komme ind på enkeltheder, men bare nævne det i store linjer — som var forskellige for de to skoleformer, de selvejende institutioner og de skoler, som ejedes af handelsstandsforeningerne, nu nærmedes til hinanden, således at de traditionsrige handelsskoler kan bestå i tiden, der kommer. Jeg har ikke indtrykket af, at det egentlig var noget stort offer for den højtærede minister at gå ind på disse synspunkter. Jeg tror, at den højtærede minister ligesom vi andre er blevet meget imponeret af, hvad der er skabt på dette område.

Jeg vil også godt nævne i denne forbin-

delse, at kommunerne syntes, at der var taget for hård en bid af kommunernes kasser. Det fik vi også ændret i udvalget, således at kommunernes tilskud, som skulle være 40 pct. af statstilskuddet på 60 pct., bliver nedsat til 30 pct. heraf, medens statstilskuddet bliver sat op til 65 pct. af udgifterne. Der har været ønske om, at kommunerne skulle have en endnu større lempelse. Jeg indrømmer, at det var jeg faktisk ikke nogen tilhænger af. Jeg synes, det er en rimelig fordeling, der kommer her. Det betyder jo også noget for kommunerne at have disse institutioner, og så må de naturligvis betale til dem.

Jeg skal ikke gøre andre bemærkninger, kun lige til slut nævne, at de nuværende selskaber eller de nuværende handelsforeninger, som driver handelsskolerne, ikke behøver at søge ny anerkendelse efter loven; men de bliver nødt til at lave deres vedtægter om, sådan at de ganske vist bevarer — naturligvis — flertallet i bestyrelsen, men samtidig må give plads for repræsentanter for amt og kommune, for staten og for funktionærerne.

Jeg håber, at det arbejde, som nu er bragt til afslutning, vil blive til gavn ikke alene for de tekniske skoler, men også for handelsskolerne og for maskinistiskolerne.

Jeg skal ikke gentage, hvad socialdemokratiets ordfører sagde her, men jeg er ganske enig med ham i, at den udvikling, der har fundet sted siden 1958, og som nu får et nyt skub her, er en nødvendig udvikling. Det er noget, som vi må gøre for vore unge. Jeg synes, at det offentlige byder de unge gode vilkår, men jeg synes også, vi bør byde dem gode vilkår ud fra det synspunkt, at vi nationalt set naturligvis må være interesseret i, at vore unge kan vinde med i konkurrencen over for andre lande.

Med disse ord vil jeg gerne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

**Weikop:** Det må vel erkendes, at det har været, jeg tør sige næsten afgørende nødvendigt at tilvejebringe ordnede forhold for erhvervsskolernes vedkommende. Ud fra den erkendelse har vi medvirket til at opnå det resultat, der foreligger her. Jeg skal imidlertid ikke lægge skjul på, at jeg havde foretrukket, at lovforslaget